

SORUN VARSA ÇÖZÜM VAR!

Ben Çözerim

ALİ
IRMAK

FIKİRCİ ÇOCUK

1.
Kitap

**Genel
Yayın
Yönetmeni**

---● Burak DEMİR

Editör

---● Zarife ÜSPOLAT YAZICI

Yazar

---● Ali IRMAK

Dizgi & Grafik

---● İLKOKULLUYUM YAYINLARI

Adres

---● İLKOKULLUYUM YAYINLARI
İvedikköy Mah. 1491 SK. No: 1 F
Yenimahalle / ANKARA
Tel: (0312) 342 42 11
● www.ilkokulluyumyayinlari.com
● e-mail: iletisim@ilkokulluyum.com

Baskı

---● GÜNGÖRLER Matbaacılık Ltd. Şti.
Saray Mahallesi 658. Cadde No.: 11
Kahramankazan / Ankara
Tel: (0312) 394 28 82
Matbaa Sertifika No: 49889

ISBN-978-625-92481-9-6

© İlkokulluyum Yayınları

Bu kitabın her türlü hakkı İlkokulluyum Yayınlarına aittir. Yayınevinin izni olmadan, eğitim ve tanıtım amaçları kısmi alıntılar hariç olmak üzere hiçbir şekilde kitabın tümü veya bir kısmı yayımlanamaz ve çoğaltılamaz.

AKIN'IN FIKRASI

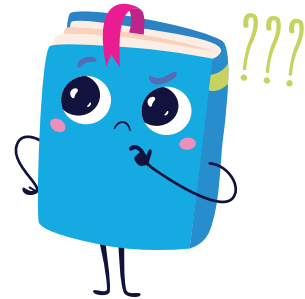
“Öğretmenim, bir fıkra anlatabilir miyim?”

Öğretmeni, Akın'a baktı. Akın dersin ortasında parmak kaldırmıştı. Fıkra anlatmak istiyordu.

Öğretmeni, dersi anlatmayı bıraktı. Akın'a **"Anlat bakalım."** diyerek izin verdi. Akın tahtaya kalktı. Anlatmaya başladı.

"Polisler, evinin yolunu kaybeden küçük çocuğa sormuşlar:

- Çocuğum, senin evin nerede?
- Parkın karşısında!
- Peki, park nerede?
- Evin karşısında!"

Fıkra bitti. Akın yerine oturdu. Anlattığı fıkraya gülüyordu. Bir ara sınıfa baktı. **O da ne?** Kimse gülmüyordu. Salih de gülmeyenlerin arasındaydı. Nasıl olurdu? Akın, bu fıkrayı ilk anlattığında Salih çok gülmüştü. Şimdiyse tek gülen yine kendisiydi.

Fıkranın nesi vardı? Komik değil miydi?

Akın çok üzölmüştü. Ders boyunca Salih'le konuşmadı.

İçinden, **“Bu fıkrayı ezberlemek için ne kadar da uğraştım. Bunu kimse bilmiyor ne yazık ki. Ben de bir daha kimseye fıkra anlatmam.”** dedi.

Zil çaldı. Herkes koşarak sınıftan çıktı.

Salih, arkadaşı Akın'a “Dışarı çıkmıyor musun?” diye sordu.

Akın, Salih'e baktı. **“Hayır, ben gelmiyorum.”** diye cevap verdi.

Salih şaşırdı. Her zaman kendisinden önce dışarı çıkan Akın, bu sefer yerinde oturuyordu.

Salih, “Neden gelmiyorsun?” diye sordu.

“Neden olacak? Bir fıkra anlattım, kimse gülmedi. Üstelik sen de gülmedin.”

“Problemin bu muydu?”

“Evet!”

Salih, arkadaşının yüzüne dikkatle baktı. **Akın gayet ciddi**di. Demek bu duruma oldukça alınmıştı.

Salih neden gülmediğini söylemek istedi. Ama söyleyemedi. Arkadaşının kalbini kırmaktan korkuyordu.

AKIN NEDEN DEĞİŞTİ?

Teneffüs bitti. Herkes sınıfa girdi. Öğretmenleri de gelince ders başladı.

Hakan, "Öğretmenim, Akın bir fıkra daha anlatabilir mi?" diye sordu.

Akın, arkadaşına baktı. Arkadaşının ne yapmak istediğini anlamıştı. Sinirlendi.

Akın, Hakan'a bakmayı sürdürdü. Hakan ise sadece güldü.

Öğretmenleri, "Şimdi fıkra anlatmanın zamanı değil çocuklar. Tahtaya yazdığım problemi çözelim." dedi.

Hakan, Akın'la alay edilmesini istemişti.
Ama öğretmenleri ona engel olmuştu.

Sınıftaki herkes, öğretmenlerinin tahtaya yazdığı **problemi** çözmeye başladı. Ama Akın'ın gözü hâlâ arkadaşındaydı. Teneffüs oldu. **Hakan, hatasını anlamış olmalıydı.** Akın'ın yanına gidip birlikte oyun oynamayı teklif etti. Akın, istemediğini söyledi. Yürüyüp gitmek istedi. Bu arada istemeden Hakan'a kolu çarptı. Özür dilemesi gerekirdi. Ancak Hakan'a kızgındı ve özür dilemedi. Yaptığının yanlış olduğunu biliyordu. Yine de yürüyüp gitti.

Salih, “Ne yapıyorsun sen? Hakan’ı düşürecektin.” dedi.

Akın, Salih’e baktı.

“Hak etti aslında!” dedi.

Akın başka bir şey söylemedi. Gizem ve Yağmur da olayı uzaktan görmüşlerdi. Salih’in yanına geldiler.

“Ne oldu Salih? Akın neden böyle davranıyor?”

“Neden olacak, anlattığı fıkra kimse gülmedi. Bu durum anlaşılan Akın’ı çok üzdü. Üstüne üstlük Hakan da Akın’ı zor durumda bırakmak için fıkra anlatmasını istedi. Bu **kötü davranış**, Akın’ı kızdırmış olacak ki böyle davranıyor.

SALİH TAKİPTE

Salih, bu olaydan sonra Akın'ı yakından takip etmeye başladı. **Akın artık dersleriyle eskisi kadar ilgilenmiyordu.** Öğretmenini bile dinlemek istemiyordu.

Akın'ın olumsuz davranışları günden güne arttı. Salih artık endişelenmeye başladı. Arkadaşına yardım etmek istiyordu. Ama bunu nasıl yapacağını bilmiyordu.

Salih, Gizem ve Yağmur'dan yardım istedi. Salih, **"Akın için bir şeyler yapmalıyız."** dedi.

Yağmur, "Evet, haklısın! Akın herkese küsmeden bu olayı çözmeliyiz." dedi.

Gizem, **"Benim korkum, bizden iyice uzaklaşması."** dedi.

Sonunda Salih, "Arkadaşlar! Bana kalırsa Akın'ı şimdilik kendi hâline bırakalım. Belki bu durum uzun sürmez." dedi.

Üç arkadaşın şimdilik bulunduğu tek çözüm buydu. Akın'a her zamanki gibi davranacaklardı. Ama onun üzerine çok gitmeyeceklerdi.

Akın zamanla düzeliyor muydu?

Teneffüste öğrenciler toplandılar. Sonra iki gruba ayrıldılar. Bu, futbol maçı yapacakları anlamına geliyordu.

Maç başladı. **O da ne?** Maçın ilk faulü geldi. Hiç faul yapmayan Akın, oyun başlar başlamaz faul yapmıştı. Sınıf arkadaşı Hakan, yerde yatıyordu. Bir taraftan da ayağını tutuyordu.

